

הנה, בלי. את זה היא עושה כבר דור רות. לאמר מין קביעה שכזו בשעה שהי מצב בשטח הוא של 70 אחוז של האיכר לוסיה הנשית אין אורגומות באמצע (סוף?) מיסגל — זה מנציח עיוות. זו גבהות-לב אקדמית גברית לא-הוגנת. זה כמו לאמר שגם לעניים וגם לעשירים יש חופש-הבחירה לישון מתחת לגשרי הסינייה. קחו זוג נורמלי ממוצע, אימרו לו שאין זו חובה להגיע לאורגומה, וי תראו מי — הפלא זפלא! — מבין ה' שניים תמיד, לא חובה — לא מגיע."

לו. אשה בוגרת, עצמאית, המנהלת יח-סירמין כבחינתה, והסבורה שבכך היא השילה מעצמה את ספיהי החינוך הי מיושן, טועה. האורגומה המושגת רק דרך טיפול מיוחד לקליטורים שלה היא התוכחה הטובה ביותר לכך. הוכחה ש' מהי יסודי ובסיסי מאוד בתהליך הבני טוי השונה שלה שובש לה. ההדק הלא-רגיש שלה בנרתיק הוא פרי אימון שיכ' לי לא-מודע של שנים. בשום אופן אין סיבה אנטומית.

צריך לקרוא לידך בשמו. מצב שכזה, הוא בפירוש הפרעה אורגאומית. הוראותיה שמושגות מהאוסטרלית נותנת לגבי הדג' שהן הנשי, טובות מאוד בתור סוג תם חורים בהשכלה. שידוען כל הגברים כיצד מאוננים החצי הי שנה. אבל מכאן ועד עשיות אי דיאולוגיה מהפרעה אישית, וזוא גם נפוצה, ש'זו הדרך', זו כי אמת! נו כאמת! נו כאמת!

רולס-רויס מיני

עכשיו ישאל החוכמולוג: מי קבע שיחסי-מין צריכים להסתים באור-גומה המושגת מחדירת הפין לנרתיק? אז אומר לו: נכון מאוד! עשר נקודות! אף אחד גם לא קבע, שיחסי-מין אינם צריכים להסתים באורגומה המורגת מחדירת הפין לעז. ובכל זאת, לפני הווריאציות, רצוי לשלוט על המצב הבסיסי, שבעונותינו, הוא בכל זאת חדירת הפין לנרתיק.

אבל שוב אני סוטה מסדר-הדברים ש'רציתי להביא — או יאללה, חזרה י' שודות.

תראו: אני מגדלת ילדה. רק עצם קיומה בתוך חיי, ותיפקודי כאם — גר' מו לי להבין איך כל תיפקוד של פני-לות אנשי צריך לימוד. בלי דעת אני מלמדת אותה לדבר, מלמדת אותה לא-כול בכפית ובמזלג, מלמדת אותה איך עושים את הצרכים בסיר-לילה, מלמדת אותה איך מנקים את אבריה-המין אחר-כך, איך רוחצים את הגוף, איך אוהי בים ומחבקים, ומה הם החוקים, ואיך ואיך ואיך. איש לא יטיל ספק בטיב עיות הדחף לאכול, ובטיבעיות הדחף לע' שות צרכים — ובכל זאת, איש לא משאיר את זה לטבע, שיעשה את שלו. כל אדם מרגיש חובה ברורה ומובנת מאליה ללמד את ילדו איך עושים את כל הדברים הטיבעיים האלה.

רק בקשר למיגור ענקי, חשוב ועקרונות כמו המין, ישנו קשר-שתיקה, אשמה וזיוף. ממאטאים אותו מתחת לשמיכה.

דומני שהעסק החל כשהשילטון הדתי, שחלש החלה גם על השילטון האזרחי, ושהיה אחראי ל-מוסר" של העם. דאג לבסס עצמו בשורה של חוקים נגד הי סכס. הוא דאג להשריש את היחס הזה למין, מפני שמין הוא דחף בסיסי כמו אכילה. וכשאתה מצליח להלביש למי שהו אשמה על חלק מהווייתו הקיומית, מובטחת לך פרנסה עד סוף הדורות. כל זמן שחי הדחף הקיומי, היה גם האשמה הרבוקה בו. לא צריך לשובר את הראש כל יום שנה וחמישי כדי למצוא איסור חדש, שהאדם יהיה נאלץ לעבור עליה, ועל כן להרגיש אשם.

זה פאטנט ישן מאוד. אדם המרגיש אשם הוא אדם ש'אפשר לתפוס אותו בפופיק ולסובב אותו לאן שרוצים. הוא לא נוטה לפתוח את הפה, במחאת ק' לגיות מדי.

בתוך האיסור הכללי הזה של המין, המין לנשים היה אסור כפליים.

כוסר מיני עצום

שמעתה מענות שהדבר נבע מה-מיניות האיסופית של הנשים, שאימה של פוטנציאל הבלתי-יגדלה שלה, על זו של הגברים. גם אם 'מיניות אינסופית' זו היא עובדה נכונה, אינני מסכימה עם תיאוריה זו. לי יש אחרת, הרבה יותר הגיונית. (מה, רגע, אינכם מסכימים עם המונח 'מיניות אינסופית'?)

רוצים עובדות? בבקשה: עוד לא נ'ר לך הגבר שיוכל להתמודד כבושריה-פ' עולה המיני של נשים. הן מבשילות גופנית ונפשית לחיי-מין מוקדם יותר מזכרים. כושריה-הפרוקן המיני של אשה הוא כה עצום, שמעולם לא נמדד על הסוף, נשים הגיעו בתנאי-מעבדה לכ-

רק להזכירכם: גבר הגומר ארבע פעמים ביממה נחשב כסנסאציה. לא מספיק? יש עוד! דגדגן הוא פין מיניאטורי? שטות גמורה! למעשה, הדג' דגן הוא איבר שרק קצה-קצהו בולט החוצה. נשים בדואיות, שעברו מילה נשית, דהיינו כריתת הדגדגן, עדיין מסור' גלות לחוש אורגומה מלאה על-ידי חי' כוך מקום הכריתה!

הדגדגן מכיל קצות-עצב רגישים ב' כמות העולה פי עשרה על אותם הנמ' צאים בתוך הפין הגדול והמרשים ב' יותר.

יש עוד עובדות על המיניות המשיכ' ללת של האשה. לא אביא אותן כאן, כי הן קשורות לכושר-ההולדה של נשים, שבהקשר הזה אינו לעניין. אך גם בלי עובדות נוספות ניתן להגיע למסקנה, שנשים הן מין רולס רויס מיני לוספרי סופר-משוכלל, התפוס בייעילות בהנדי (ברייקס).

רוק לעומת ואלס

אם נחזור לנושא: נראה לי ש' אם בתוך האיסור הגדול הזה של המין, המין לנשים היה איסור כפול וגם כופל, הסיבה לא היתה שה-מיניות האינ' סופית" של האשה אימה באופן תת-כרתיה על מיניות הגבר. אחרי הכל, כושריה של האשה להשיג אורגומות עצ' מיות, ללא פרטנר, הוא, כמו — נאמר — כושרו של האדם לספור.

או מה? מי המטומטם שיישב לסי' פור כל הזמן עוד ספירה ועוד ספירה, למרות שהוא מסוגל לזאת?

מין כמותי היה תמיד פנטזיה של גברים. ולמרות שאדם נוטה לחשוב ב' מושגים של עצמו, ידעו גם הגברים איכשהו שנשים שואפות לאיכות יחסיכ. לא זו הסיבה. הסיבה היא שונה.

כשכל נושא המין אסור, אבל טעים, יש מי ששובר את החוקים, ומרשה ל' עצמו לעבור עליהם. הגבר, בתור המ' פרנס, היה בעל המאה. בעל המאה, היה בעל הדעה. וכשבעל-המאה — הי' דעה — היה נטל לעצמו תשעה קבין של סכס אסור, האשה — אמו, אשתו ובתו — היתה חייבת להסתפק בקב אחר. לא און לו את הנפש. להיות ה, "אני" הנקי שלו. החצי הישר, המאפשר לו להרגיש בסדר כלפי החוקים שעליהם הוא עור בר, למרות הכל. זה שבדרד-אגב הוא הבטיח לעצמו מעל לכל ספק את אב' הוהו (שבשבילו מעולם לא היתה בטי' תה) היה רק ערך מוסף.

אין זה מיקרה, שכאשר התחילו הג' שים לתפוס עמדות כלכליות, והפכו גם הן בעלות-מאה, ועל כן גם בעלות-דעה, החלו הדברים להשתנות.

חיי-המין של האדם אינם מתחילים בגיל 15, כאשר מתחילים נאמר — יח' סיי-המין. חיי-המין שלו מתחילים עמוק-עמוק בתוך ערש-הילדות, כשהוא מק' בל מהבית את המילים ואת המגנינה התפורים בשבילו.

לבנים מנפיקים, ורק" טוער, ולבנות וואלס", מעודן, וגם זוא"ט בנצאי ש' הוא יזמין לרקוד. אתם חושבים שכך יוכלו אי-פעם לרקוד ריקוד הארמוני?

מה שהחינוך הלא-פייר הזה הצליח לעשות לנשים זה, גב שרוף וחזה קפוא". לעשות סכס זה כייף לא-נורמלי, או עושים אותו, ורק לא גומרים בזמן מיש' גל, כי, זכרנו את ירושלים" או הנשים בכל זאת נשארות, "בסדר", הן לא שמ' כולו בחזירות, שימחה אבסולוטית משות' ררת, "הן זכרו את התורבו". כדי לש' מוח לגמרי, הן צריכות פצצה מרוכות לראש ההדגדגן, שתאנס את מוחן, הי' מסרב להרגיש, להרגיש.

אוי-קיי. או זו היתה הנורמה החינוכית עד כה. השאלה שלי היא: למה מוכר-

חיים להמשיך בה, גם כאשר מבינים ב' אופן רציונלי עד כמה שהיא מטוענת? לצורך כתבה זו ראינתי המון אמ' הוה לילדים משני המינים, שטענו ב' להט שהן לא מחנכות את בנותיהן ב' אפלייה מינית. שאלתי אותן אם במיס' גרת החופש והפתיחות, שהן יצרו בינן לבין הבן הקטן, שידרו לו אי-פעם, ב' בדיחות הדעת, שהוא יגדל לממור גדול, שיפוק את כל הבנות. בצורה משועשעת מאוד הן הודו לי, רובן, שאכן, הן עושות זאת.

שאלתי אותן אם את אותו מישפט במהופך הן יגידו גם לבת. השתיקה שלהן היתה כמו של אדם שחילצו פה-סיס גדלקו לו בראש. חלקן היתממו וטענו שגם לבת הן אומרות מישפטים שכאלה. שאלתי: איזה מישפטים בדיוק? הנוסח היה כימעט אחיד: ש'היא, תגדל ליפהפיה, שתשגע את כל הגברים. כו' לם רצו אותה."

היא לא תרפוק אותם, היא לא תירפק איתם, היא תהיה משגעת. היא תהיה נוצצת, היא תהיה קורצת, היא תהיה אף פעם היא לא תעשה!

אתונות דורשות בשוק?

בתרבויות, "פרימיטיויות" לא קיימות בעיות של אורגאומה לנשים. לא קיימות בעיות מיניות תיפקודיות גם לגברים, כמו שקיימות בתרבותנו ה' "נאורה". אבל אני עכשיו בעניין של האורגומה הנשית, ולמיושלה של מו' שלה דרוש מאמר נפרד.

בתרבויות פרימיטיויות אינן קיימות בעיות של אורגאומה לנשים מפני שב' תרבויות אלה יש להן הרשאה חברתית ליהנות ולהפיק את המירב מהמין.

יתרה מזו. באופן הכי טיבעי, בכס' בות גיל 10, אוספת אתח מוקנות אשת בט את הילדות, ומלמדת אותן, אחת-לאחת, את התיפקודים של אבריה-המין שלהן. היא מלמדת אותן טכניקות של אוננות, כדי לחדר את הרפלקסים האור' גזמיים, וליצור להן, "הדק רגישי", גופני ופסיכולוגי, בקשר לעניין.

משונה הדבר שהתרבות שלנו מעוד-דת מורים לתת לאמן שלנים ונערות בכל מיני עיסוקים ספורטיביים, המפת' חיים להם שריר זה או אחר, בשטת אימונים הדוגתית ונכונה, עד השגת "תוצאות". תוצאות אלה הן, לרוב, מיש' חק כדורסל או כדורגל, המבוצע באמ' נות. איש לא יטיל ספק בבחיצותה של הארגינה העצומה הזאת, המושקעת באי-מונים, למרות שמישחקים ספורטיביים הם הרבה פחות שימושיים בחיי הבוגר מאשר פעילות מינית, שבה איש לא יאמן את הילד. כך הוא נידון לבורות מכאיבה ומשבשת, שממנה יכלו לפתור אותו בייעילות עצומה, אילו רק היתה